

فلز کاری

تبر فلزی - لرستان ۱۰۰۰ قبل از میلاد

شواهد و مدارک باستانشناسی این نکته را تائید می کند که شمال و مرکز ایران جزو قدیمی ترین مراکز صنایع فلزکاری جهان بوده است. آشکار است که بشر تنها در سرزمینی می توانست به سودمندی فلز پی ببرد که در آن فلزات و کانیهای آنها وجود داشته باشد. ایران از لحاظ طبیعی دارای ذخایر بزرگی از کانیها است. مردم تمدن های نخستین دره رودخانه های بزرگ مصر، بابل، هند و چیون با تمام پیشرفت هایی که داشته اند نتوانستند اولین فلز کاران جهان باشند. حفاری های اخیر نشان داده است که فعالیت های فلزکاری در تمدن های کشور های پیش گفته شده نسبتا دیر شروع شده است.

رشته کوه هایی که از تورووس در ترکیه تا کرانه های جنوبی دریای مازندران کشیده می شود سرشار از انواع کانیها و سوخت بود و دانش فلزکاری از آنجا به مراکز دیگر در آسیا، آفریقا و اروپا گسترش یافت.

در شمال ایران یک رشته معادن مس از قفقاز تا پامیر کشیده شده است. این حوقل، جغرافی دان عرب از معادن مس کان صبی زاوه، سبزوار و فخر داود نزدیک مشهد و بخارا در مأوال النهر صحبت می کند. معادن مس کاشان، انارک، اصفهان و بخارا برای خلفای اسلامی مقارن قرن نهم مسیحی بسیار با اهمیت بود، زیرا از این معادن هر ساله بیش از ۱۰۰۰ دینار خراج حاصل می گردید.

می توانیم چنین تصور کنیم که صنعتگران قدیم برای به دست آوردن مس انواع سنگهای فلزی را آزمایش کرده اند و بدین ترتیب تصادفاً آلیاژهای مس را تولید کرده اند. در نیمة دوم هزاره سوم پیش از مسیح استعمال فلز رو به افزایش گذاشت. از گورستان شوش، تپه حصار، تپه گیان و تپه گئوی ابزار مفرغی و زینت آلات مفرغی و نقره ای

زیاد به دست می آید. گذار از عصر سنگ به مس بسیار تدریجی بود ولی در ایران عصر مفرغ در ۲۰۰۰ سال پیش از مسیح بخوبی پیشرفت کرده بود.

بطوری که از روایات آشوریان بر می آید ایران در هزاره اول پیش از مسیح محل تهیه فلزات مختلف بود. استعمال روز افزون آهن در هزاره اول در بنیاد اقتصادی جامعه اثر بسیاری داشت.

اگر درباره مفرغهای لرستان، که در نواحی کوهستانهای باختری ایران است، مختصراً گفته شود، شرحی که ما در بالا درباره مفرغ و آهن ایران داده ایم، کامل نخواهد شد. تقریباً از سال ۱۹۳۰ به بعد تعداد زیادی اشیاء فلزی زیبا در بازار عتیقه فروشان جهان ارائه می شد که توسط خاک برداران غیر مجاز قاچاق گورستانهای قدیمی پیدا شده بود، این عده توجه کرده بودند که مقبره هایی که دور و بر آنها به دقت با سنگ مفروش شده دارای زیور آلات و هدایای است که با مردگان روزگاران کهنه، که تا کنون تمدن آنها ناشناخته مانده است، دفن شده اند. طرح و هنرهای دستی که روی این اشیاء بکار رفته چنان زیبایی و دل انگیز و عالی است که کارشناسان را به شگفتی آورده است. پاره ای از این اشیا دارای حروف آشوری است که تاریخ و ساختشان را کاملاً مشخص می کند. چند تا از آنها متعلق به سده دوازدهم و دهم پیش از مسیح است، اما اکثراً به سده های هشتم و هفتم پیش از مسیح تعلق دارند. در فرهنگ مادی جهان باستان به ندرت می توان قطعاتی مانند مفرغهای لرستان دارای طرح و ترکیبی چنین پیچیده و پیشرفتی یافت. نفوذ زیاد تمدن آشوریها، هیتیتها، حورانیها و حتی سکاهای را می توان در این اشیا دید؛ ولی شکل و چهره بسیاری از طرحهای تپه سیلک نیز در آنها به خوبی نمایان است. هنرمندان و صنعتگران لرستان در مفرغ ریزی استادی تام یافته و همچنین فن آهن کاری را هم آغاز کرده بودند. گویا بسیاری از اشیاء مفرغی به شیوه ریخته گری دقیق با قالبگیری موئی ریخته شده است. این اشیا از لحاظ نمایاندن جزئیات کار، شکل و زیبایی چنان هستند که تنها با شیوه ریخته گری بالا می توان آنها را تهیه کرد.

از مادهای که در سده هفتم پیش از مسیح در شمال ایران به پادشاهی رسیده اند کارهای فلزی خیلی کمی به یادگار مانده است، گرچه پاره ای از اشیاء فلزی که اخیراً از آذربایجان بدست آمده، ظاهراً بازگو کننده این معناست که نفوذ سکاهای به تدریج کاسته شده و سبک مادهای در این دوره جایگزین آن شده است. هنگامی که بین سالهای ۵۵۹ و ۵۳۰ پیش از مسیح، کوروش کبیر سلطنت ماد و پارس را یکی کرد، نخستین شاهنشاهی بزرگ را بوجود آورد. این شاهنشاهی در زمان داریوش اول به اوج خود رسید. در آن هنگام مرحله نوی از هنرهای صنعتی پدید آمد و مواد خام

از همه گوشه‌های کشور می‌رسید و نیز صنعتگران سایر کشورها به سوی کاخهای شوش و تخت جمشید سرازیر شدند. این پیشرفت تازه در لوحهٔ یادبودی که بعنوان "فرمان بنیاد شوش" تهیه شده است به خوبی دیده می‌شود، این لوحة در مورد فلزات حاکی است که: زر از ساردیس و بلخ آورده شده و در اینجا ساخته شده است ... و سیم و مس از مصر ... زرگرانی که روی طلا کار می‌کردند مادها و مصریها بودند.

پس از سقوط شاهنشاهی هخامنشی در حلمه اسکندر، جانشینان اسکندر مقدونی، سلوکیها، از اتحادی که در جهان متمدن آن روز تحت سلطهٔ تمدن یونان بوجود آمده بود، ثروتمند شدند. آنها راه‌های تجاری میان هندوچین و مدیترانه را در اختیار گرفتند. ایران آهن و مس و قلع و سرب را از معادن دولتی صادر می‌کرد و فولاد هند که از طریق ایران فرستاده می‌شد، برای بازرگانان ایرانی متضمن سود هنگفتی بود. در مدت پادشاهی پارت‌ها (۲۵۰ پیش از مسیح تا ۲۲۴ پیش از مسیح) روم در تجارت فلزات عامل اقتصادی مهمی به شمار می‌رفت که تمام تولید ایران را به اضافه کالاهای عبوری از هند به خود اختصاص می‌داد. سکه‌های نقرهٔ پارت‌ها باید مقادیر بسیار زیادی ضرب شده باشد. هنگامی که نویسندهٔ پیش از جنگ جهانی دوم در ایران می‌زیست، سکه‌های چهار درهمی پارتی در مناطق دورافتاده به عنوان پول بکار بردہ می‌شد؛ آن هم فقط از لحاظ مقدار نقرهٔ ای بود که در آن وجود داشت. دودمان ساسانی پس از پارت‌ها روی کار آمدند (۲۲۴ - ۶۵۶ میلادی) تمدن و هنر و صنایع دستی هخامنشی را زنده کردند. فراورده‌های فلزی ساسانیان در روزهای تیره و تار عصر تاریک اروپا به ویژه از طریق بیزانس به آن قاره وارد شد و به گونه‌ای که روش فنی ما را تحت نفوذ قرار داد. آنچه را که ما امروز هنر اسلامی می‌نامیم در اصل بر پایهٔ سنت و مهارت و استادی صنعتگران ساسانی است.

دورهٔ اسلامی

در آغاز سدهٔ نهم میلادی اکثر ایرانیان مسلمان شده بودند. اسلام نیروی الهام بخش جدیدی شد. نفوذ ایرانیان در صنعت و هنر با عناصر بیزانسی در بغداد به هم آمیخت و در سراسر قلمرو اسلام گسترش یافت؛ و از یک طرف از خاورمیانه تا اسپانیا و از سوی دیگر در آسیا تا مرزهای چین و هند کشیده شد. در عوض هنر ایرانی از سبکهای روش‌های کشورهایی که در آن نفوذ کرده بود توانگر و برخوردار گردید و حامیان درجه اول صنایع و هنر، حکمرانان و سلاطین بودند.